

Llibre de Sinera

Salvador Espriu
Llibre de Sinera
XXXV

Acaba aquí el viatge. Quan baixo de la barca,
sabia a ulls clucs com és al meu davant,
sempre pujat per cabres i per mates
d'espígol, de fonoll, de llet de bruixa
que a penes mouen aquelles primes mans
de l'ora quieta desvetllada al cim, el Mal Temps.
Límits estrictes d'una vella terra:
el seguici dels xiprers rera el carro del sol
que se'n va trontollant pels llargs i secs rials
i feia, en tramuntar, de la petita carena
llum i llunyania de l'horitzó de ponent.
He donat la meva vida pel difícil guany
d'unes poques paraules despullades.
He vist la meva vida com un mur
en el silenci de la tarda i el seu pas.